

★ ΚΑΜΟΕΝΣ ★

ΑΙ ΛΟΥΣΙΑΔΕΣ

ΑΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ *

29. «Ασκετὰ μαχρὸν χρόνον ἡ ἐπίμονος ύπομονὴ τῶν ἐπάλαισες κατὰ τῆς ματίας τῶν κυμάτων καὶ τῆς σκληρότητος τῶν οὐρανῶν, κατὰ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν τρικυμίων. Ἐπιθυμῶ δπως ἡ εἰρήνη καὶ ἡ φιλοξενία τοὺς υποδεχθώσιν ἐπὶ τῆς ἀφρικανικῆς παραλίας, ἵνα ἐπισκεύαστωσιν αὐτόθι τὰ πλοῖα τῶν καὶ πλήρεις νέας δυνάμεως, ἐπαναλάβωσι τὴν ὁδὸν τῆς ἐνδόξου θαλασσοπορίας των».

30. Ταῦτα εἰπόντος τούτου, οἱ θεοὶ ἤρξαντο τῆς συζητήσεως. Αἱ γνώμαι ύποστηριζονται καὶ ἀντικρουονται. Ο Βάχχος, καταρρεθεὶς ὑπὸ τῶν λόγων τοῦ Διός, ἔγειρεται μετὰ θυμοῦ κατὰ τῶν οἰωνῶν τοῦ Λουσοῦ, διότι, ὥν τῆς Ἀσίας θριαμβευτής, μετ' ἀπεγκείας ἡδη βλέπει ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῶν ἀντιπάλους.

31. Ο Βάχχος εἶχε μάθει παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅτι ἐκ τοῦ βάθους τῆς Ἐσπερίας οὐκ ἤρχετο ποτε διὰ τῆς Μεγάλης Θαλάσσης πολεμικός τις λαὸς νὰ ύποταξῇ ἀπάσας τὰς ύπὸ Ἰνδικοῦ Ὡκεανοῦ περιβρεχομένας ἀκτάς, ὅτι νέοι ἄθλοι θὰ ἐπεσκίαζον ἀρχαῖας δόξας καὶ τὴν ἑαυτοῦ μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων. Δὲν διαβλέπει ἡ μετὰ θλίψεων τὴν ἀπώλειαν δόξης, ἡς τὴν μνήμην ἐρτάζει ἀκόμη ἡ Νύσα (¹)

32. Η δόξη αὐτῆς ἀλλοτε ἡπειρήθη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξανδροῦ, ἀλλ' αἱ νίκαι τοῦ Μακεδόνος δὲν ἤδυνθήσαν ν ἀφιερέσθωσιν ἀπὸ τοῦ Βάχχου τὸ ὄνομα τοῦ νικητοῦ τῶν Ἰνδιῶν, τὸ περίφημον τοῦτο ὄνομα, δι' οὐ ἔχαιρίσθη οὔτος παρ' ὅλων τῶν κατοίκων τοῦ Παρνασσοῦ. Ζωηρότεραι ἀνησυχίαι τὸν πιέζουσι τὴν στιγμὴν ταύτην: φοβεῖται μη τὸ ὑπάγετον ὅδωρο τοῦ Ληθαίον παρασύρῃ διὰ παντὸς τὰς δάφνας του, ἐὰν ἡ γῆ τῆς ἀνατολῆς ἐγγιγθῇ ὑπὸ τῶν πολεμιστῶν τῆς Λασιτανίας.

33. Η Ἀφροδίτη λαμβάνει θαρραλέως τὴν ὑπεράσπισιν των. Η Ἀφροδίτη πρὸ πολλοῦ καροῦ τοὺς εὐνοεῖ καὶ τοὺς δόηγει. Ἰδούσα τὴν ἀνδρείαν τῶν ἐκδηλωθεῖσαν ἐπὶ τῆς ὅχθης τῆς Τιγγιτάνης, ἀγάλλεται ἐπανευρίσκουσα εἰς αὐτὸὺς τὰς ἡρωϊκὰς ἀρετὰς τῶν τόσον προσφιλῶν αὐτῆς Ρωμαίων, καὶ μέχρι τῆς μόνον κατὰ τι μεταβληθείστης γλώσσης (²) τῶν ἀρχαίων τούτων κυρίων τοῦ κόστου.

34. Μυστικὸν καὶ ἴσχυρωτερον ἀκόμη αἴτιον τὴν παρανοῆται εἰς τὴν αἰσιαν ἔκβασιν τῆς ἐπιχειρίσεως των. Τῇ εἶχε προρηθῆ, ὅτι ἡ θεὰ τῆς ὥραιας τῆς θεάς εἶναι τὸν μερῶν, ἐφ' ὧν θὰ ἔξεται νετο τὸ κράτος των. Οὕτω ὡς ὅθεός, ὅτις: φοβεῖται περὶ τὴν δόξης του, καὶ ἡ θεά, ἡτις ἐπεδίωκε νέας τιμᾶς,

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους.

1) Ἀρχαία πόλις τῆς Ἰνδίας, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κορφίου, παρὰ τὴν συμβολὴν αὐτοῦ ἐν τῷ Ἰνδῷ, ὀνομαζομένη σεμερὸν Νάγκαρ. Η πόλις αὐτῆς ὑπῆρχε κατὰ τὴν Μυθολογίαν ἡ εύνοουμένη διαμονὴ τοῦ Βάχχου, τοῦ ἄλλου Διονύσου δινομαζομένου, εἰς τὸ δεύτερον συνθετικὸν μέρος τοῦ ὅποιον διεῖλει τὸ ὄνομά της.

2) Κατὰ τὸν Κερβάντην καὶ τὸν Δοπέζ δὲ Βέγγαν, Ισπανοὺς ἀμφοτέρους, ἡ πορτογαλλικὴ γλώσσα τυγχάνει πληστέρα πάσης ἀλλῆς πρὸς τὴν λατινικήν.

συνεκρούοντο ἐν τῇ ζωηρᾷ καὶ διαιροῦσι τοὺς ἀθανάτους ταῦτη πάλι.

35. «Οταν ὁ μανιώδης Νότος καὶ ὁ ἀκάθεκτος Βορρᾶς ἐπιπτώσιν ἐπὶ γη· αιοῦ δάσους, τὸ δρός στένει, τὰ δέντρα θραύσονται, τὰ φύλλα ἵπανται σκορπίζομενα εἰς τοὺς αἰθέρας, ὑπόκωφος κρότος διαχέεται καὶ μυκάται: διλαὶ αἱ κορυφαὶ τοῦ δάσους φαίνονται συνταρασσόμεναι. Οὕτως δὲ σειόμενος "Ολυμπος" ἀντήγει ἐκ τῆς διενέξεως τῶν θεῶν.

6. Εἴδολων τῶν φίλων τῆς θεᾶς, δὲ "Ἄρης" ἦτο ὁ ἐνθεμότερος. Ή δίκη τῶν ἡρώων ἐθεωρήθη ὡς ἴδια αὐτοῦ δικὴ ἵσως δὲ ἀκόμη καὶ ἀρχαῖα ἀνάμνησις ἀφυπνίσθη ἐν τῇ καρδίᾳ του. Εγείρεται. Σκύθρωπός καὶ ὀργιλός είπεται πρὸς τὰ δρισθεντα τὴν ἐπὶ τοῦ στήθους πάλλουσαν μεγιστην ἀσπίδα, καὶ ὑψῶν μετ' ἀγερωχίας τὸ προσκύπιον τῆς ἀδαμαντίνης περικεφαλαίας του, προσώπει πάνοπλος πρὸς τὸν θρόνον τοῦ Διός. Διὰ φεβροῦ βραχίονος ὑπερεγίει τὴν λόγχην του. Αὕτη δὲ πίπουσα πλήρηται τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου. Εσείσθη ἐκ τούτου ὁ οὐρανός, τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος φοβηθέντος, ὡχρίσαν ἐπὶ μίαν στιγμὴν αἱ ἀκτῖνές του.

37. — «Πάτερ τῶν θεῶν, ἀνέκραξεν δὲ "Ἄρης, σύ, οὐδὲν τοις ἡ θέλησις εἶναι νόμος τοῦ σύμπαντος, σύ, δὲν τοσάκις εἰδεν δὲ "Ολυμπος" νὰ χειροκροτῇ τὴν ἀνδρείαν τῶν Λυσιτανῶν ἐν τῇ ἀκαταπονήτῳ αὐτῶν » καρτερίᾳ, ἐὰν σὺ αὐτὸς ἐρύθησας εἰς τὴν ψυχήν των τὸν πρὸς τὴν δοξάν τοῦτον ἔρωτα, τὸν παρασύροντα αὐτὸύς πρὸς ἔτερον ήματφαίριον, σπεῦσε νὰ θέσῃς τέρμα εἰς ἀνωφελεῖς συζητήσεις.

38. «Η γνώμη τοῦ Βάχχου εἶναι υποπτος, διότι ἀνήσυχος ζηλοτυπία παραπλανᾶ τὸ λογικόν του. Εγείρεται καὶ καταφέρεται κατὰ τῶν ἀπογόνων ἡρωοῖς, ὑπάρκεντος ἀλλοτε συστρατιώτου του καὶ φίλου του! Επικαλεῖται κατ' αὐτῶν τὴν ὄργην σου, αὐτὸς ὅστις ὥφειλεν ἐγταῦθα νὰ τρύνῃ περιπτώσην. Άλλος ἀφώμεν αὐτὸν νὰ παριδοθῇ εἰς τὴν παροδικὴν μανίαν του. Η ἐπιθυμία ματάίως θὰ προσέβαλλε τὰ τέκνα τοῦ Λουσοῦ: "Ο θρίαμβος των εἶναι ἐξησφαλισμένος, διότι ἔχουσιν υπέρ ἑαυτῶν τὸν Δία καὶ τὰς Μοίρας.

39. «Ισχυρὲ θεέ, η σοφία σου ώμιλησε: εἶδε νὰ ἐκπληρωθῶσιν οἱ χρησμοὶ σου. Ή ἀστάθεια εἶναι κτῆμα τῆς ἀδυνατίας. Διάταξε, δπως δὲ "Ερμῆς, ταχύτερος βέλους καὶ ἐλαφρότερος ἀνέμου κατέλθῃ ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ στόλου καὶ ὀδηγήσῃ αὐτὸν παρὰ φιλοξένῳ λαῷ, σύτινος αἱ εἰλικρινεῖς πληροφορίαι θὰ δυνηθῶσιν ἐπὶ τέλους νὰ τὸν ὀδηγήσωσι πρὸς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς». —

40. Οὕτως ώμιλησεν δὲ θέος τοῦ πολέμου. Ο Ζεύς, εἰς ἔνδειξιν συναινέστεως, ἔχειν τὴν μεγαλοπερῆ κεφαλήν, δὲ δὲ "Ολυμπος" εὐνωδίασεν εἰς ἀμφορούσιας. Αὔτοτιγμεὶ πάντες οἱ θεοὶ ἔκυψαν τὸ μέτωπον ἔνωπον τοῦ κυρίου τοῦ κεραυνοῦ, καὶ πατῶντες καὶ πάλιν τὸν κυριαρόν κρύσταλλον τῶν οὐρανῶν, ἐπεκνηθον εἰς τὰς γώρας καὶ τοὺς κόσμους, ἔνθα ἐνεκούσι τὴν δύναμιν τοιν.

41. Εν τούτοις οἱ πολεμοχαρεῖς Αργοναῦται ἡκολύθουν εἰρηνικῶς τὴν πορείαν των μεταξὺ τῆς Μα-

δαγασκάρης καὶ τῆς αἰθιοπικῆς ἀκτῆς. Οὐ νότος ἔφευγεν ὅπισθέν των καὶ ἡ ἀνατολὴ ἔλαυπε δεξιὰ των. Οὐθὲς τῆς ἡμέρας ἔρλεγε τότε τοὺς ἀστεροειδεῖς ἵχούς, οἵτινες ἐπλεον εἰς τοὺς αἰθέρας κρεμάμενοι ἀπὸ τῆς ἀξιομηκονεύτου ἐποχῆς, καθ' ἥν ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὁ υἱός της εἰς τὴν θέαν τοῦ γίγαντος Τυφέως ἐκρύπτοντο ἐκ τρόμου ὑπὸ τὰ θύετα.

42. Οἱ ἄνεμοι δὲν εἶχον ή πνοὰς καθαρὰς καὶ λεπτὰς. Ἡδύντο νὰ εἴπῃ τις, διτὶ μετεῖχον τοῦ μυστικοῦ τῶν οὐρανῶν, καὶ διτὶ ἐσέβοντο τοὺς φίλους αὐτῶν. Ο ἄηρ ἡτο ἥρεμος, τὸ κῦμα ἡσυχον, ὁ οὐρανὸς ἀνέφελος. Ἡδη οἱ ἥρωες εἶχον διέλθει τὴν θάλασσαν ἄκραν τὴν ἄλλοτε ὄνοματος ἀκρωτήριον τοῦ Πράσου, (2) διτὲ νέαι νῆσοι παρόουσιάσθησαν πρὸ τῶν ὄφθαλμῶν των.

43. Τὰ πέριξ παιζοντα κύματα ἐφαίνοντο, διτὶ δὲν ὑγραινον ἡ ἕρμημος ἀκτάς. Ο Γκάμας, δὲ ἀρχηγὸς τῶν πολεμιστῶν, διηγεκῶς ὡν ἀπησχολημένος ὑπὸ τοῦ εὐγενοῦς ἐκόπου, πρὸς δὺν ἡ τύχη καὶ ἡ ἀ δρεια ἐκάλουν αὐτόν, ἡτομάζετο ν' ἀφῆσῃ ὅπισθέν του γῆν, ἢν ἐνόμιζεν ἀκατοίκητον, ἀλλ' ἀπρόσποτον θέαμα μετέβιλεν ἀμέσως τὴν ἀπόφασιν του.

44. Ἐκ τῆς μᾶλλον γειτνιαζούσης πρὸς τὴν ἀκτὴν γῆσου ἥρχοντο ἐλαφραὶ λέμβοι, ἐστολισμέναι διὰ πλατέος ἴστιου. Ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει των γενικὴ κίνησι διχάζεται ἐπὶ τεῦ στόλου. "Ολχ τὰ βλέματα, διλαι αἱ σκέψεις διευθύνονται ἐπὶ τοῦ ἰδίου αντικειμένου: — «Ποῖος εἰγαὶ ἀρά γε ὁ νέος οὐτος λαός; » διησώτουν μεταξὺ τωνοὶ Πορτογάλλοι. « Ποῖα τὰ ἥθη του, ἡ θρησκεία του καὶ οἱ νόμοι του; »

45. Τὰ ταχέα ἀκάτια ἐφαίνοντο ἀπλούμενα ἐπὶ τῶν κυμάτων. Τὸ στενὸν καὶ εὐκίνητον σχῆμα των ηύνοις τὴν ὄρμήν των. Φύλλα φοίνικος ἐπιτηδίων συνερραμμένα ἐσχημάτιζον τὰ ιστία των. "Ηδη διέκρινον εὐκρινῶς τοὺς νησιώτας. Τὸ μελαφόν των πρόσωπον ἐμαρτύρει τὴν παλαιὸν ἀφροσύνην τοῦ υἱοῦ του Ἀπόλλωνος, τοῦ πυρπολήσαντος ἐν τῇ πορείᾳ του τὰς κυρας, ἀς εἰχεν ύποσχεθή νὰ φωτίσῃ. Ἡ Ἡριόνδης τὸ ἐνθυμεῖται καὶ ἡ Φαέθουσα στενάζει εἰσετι ἐκ τούτου.

46. Οὐδόνη ἐκ λευκοῦ βάμβυχος πεποικιλμένη διὰ διαφόρων χρωμάτων ἀνεδιπλοῦτο πέριξ τοῦ σώματός των, ἡ αἰωρούμενη ἐκ τυῦ βραχίονός των, ἐπανέπιπτεν ὡς κυματινόμενος τελαμών. Ἀπὸ τῆς ζώνης μέχρι τῆς κεφαλῆς ἥσαν γυμνοί. Κίδροις ἐκάληπτε τὸ μετώπον των, ἥσαν ὀπλισμένοι δι' ἐγχειριδίων καὶ σπαθῶν καὶ ἐκινοῦντο ὑπὸ τοὺς ἥχους τῆς μαυριτανικῆς σάλπιγγος.

47. Οἱ κινούμενοι τελαμόνες των, αἱ ἀνύπονητίν ἐμφαίνουσαι χειρονομίαι των, εἰδοποιούν τοὺς πολεμιστὰς νὰ τοὺς πειμείνωσι, Ἀλλ' ἥδη οἱ Πορτογάλλοι ἔστρεφον τὴν πρώρην των πρὸς τὰς νήσους. Ο νάυτης ἐπεδείκνυε τὴν αὐτὴν χαράν, ὡς ἐαν ἡγγίζει τὸ τέρμα τῶν κόπων του. Μετ' ὀλίγον τὰ ιστία συνεστάλησαν, ἡ μεγάλη κεραία προσκλίνει. ἡ ἄγκυρα

πλήγτει τὴν θάλασσαν μετὰ μεγάλου πατάγου καὶ κύματα ἀνεπήδησαν πρὸς τοὺς οὐςανούς. (1)

48. Μόλις εἶχον σταθῆ τὰ πλοῖα καὶ οἱ νησιῶται ἀνηλθεν ἐπ' αὐτῶν διὰ τῶν σχοινίων. "Ολαι των αἱ κινήσεις ἐνέφρινον τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν χαράν. Ο Γκάμας τοὺς ὑποδέχεται μετ' ἀγαθότητος. Τράπεζαι ἐστηθησαν, διαφανῆ κύπελλα ἐπλήσθησαν καθηρώποι καὶ ἀφίζοντο οἱ οὖν, ἡ εὐγχρίστησις διεγράφετο ἐπὶ τῶν φλογῶν τοῦ Φαέθωνος μελάγγων προσώπων των.

49. — « Πόθεν ἔρχεσθε; Ποῖοι εἰσθε; » Ἡρώτων οἰκείως τοὺς Πορτογάλλους οἱ ἐνθαρρυνθέντες δυνατιμόνες των. « Ποία εἶνε ἡ πατρις ὑμῶν; Ποῖος » δ σκοπὸς τῆς ναυσιπλοΐας ταύτης; Ποῖαι θάλατται εφέρονται ὑμᾶς ἐπὶ τῷ ἡμετέρων ἀκτῶν; » (2) Όμιλους τὴν γλώσσαν τῶν Ἀράβων, τὴν γνωστάτην ἄλλοτε παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς Εσπερίας. Φρόνιμος ἐπιτύλαξις συνεδεύει τὴν ἀπόνησιν τῶν πολεμιστῶν: — « Εἴμεθα Πορτογάλλοι, λαδες τῆς Δύσεως Ζηνού τοῦμεν ἀνατολικὰς χώρας.

50. « Διετρέχαμεν ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον τὴν ἀχαΐαν ἡ ταύτην θάλασσαν, τὴν περιλόγουσαν τὰς ἀκτὰς » τῇ: Ἀφρικῆς. Νέοι οὐρανοὶ ἔλαυψαν ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, νέατι χῶραι ἐπλήξαν τὰ ἡμέτερα βλέμματα. Τὰ κύματα καὶ ἡ ἀπειρία αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσωσιν ἡμᾶς. Προσφίλης μονάρχης, δὲ βισιλεὺς τοῦ Τάγου, διέταξε, ἡμεῖς δὲ θάτηρες χόμεθα μέχρι τῶν ἀδύστων τοῦ Ἀχέρωνος, ἵνα τὸν εὐχαριστήσωμεν.»

51. « Κατὰ διιταγήν του χωροῦμεν πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ἰνδοῦ. Χάριν αὐτοῦ διασχίζομεν θαλάσσας, γνωστὰς μόνον εἰς τὰ κοίτη τοῦ Ὁκεανοῦ. Εἴπατε » ἡμῖν ἥδη, καλοὶ οἱ νησιῶται, εἴπατε ἡμῖν μετ'. εἰλικρινεῖας, τίνες εἰσθε, ποια εἶναι ἡ νῆσος αὐτῆς, εἰς ἡδὲς ἐξέρχεσθε καὶ ποῖοι δρόμοι ὄγουσι πρὸς τὰς ἀκτὰς, δις ἐπιζητοῦμεν; »

52. Εἰς τὴν νησιώτων ἀπεικόνη: — « Η χώρα αὐτη δὲν εἶναι ποσῶς ἡμετέρα. Ο κατοικῶν αὐτῆν λαδες εἶναι τοιοῦτος ἀκομη, οἷος ἐξῆλθε τῇς φύσεως του: Ζῆσσεν καλλιεργείας καὶ ἔνευ νόμων. "Οσον δὲ δι' ἡμᾶς, τοὺςύπο τῆς σορίας φωτιζούμενους, ἀκολουθοῦμεν τὸν ιερὸν νόμον, τὸν ὄδιχθέντα ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου ἀπογόνου του Ἀβράμου, (3) ὑπὸ τοῦ κατεκτητοῦ ἐκείνου προφήτου, διτὶς ἐγεννηθῆ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐκ μητρὸς Ιουδαίας καὶ πατρὸς εἰδωλοῦ λάτρου, γατὶ ἐπικράτει σῆμερον ἐν τῷ κόσμῳ. »

53. « Η νῆσος, ἡν βλέπετε, ἡ Μοζαβίκη δὲν εἶνε ποσῶς ἀξιοσημειώτος διὰ τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, ἀλλ' ἐξεσφραγίζει εἰς τὰ τέκνα τοῦ Μωάμεθ τὴν θαλασσοπορίαν ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς Κιλόας, (4) τῆς Μουπάζης καὶ τῆς Σοφάλας (5) Τὸ ἐμπορικὸν σύμφερον κρατεῖ ἡμᾶς ἐν τῷ μέσῳ τῶν θαγγανῶν, οἱ-

(1) *Sanguine lumen credunt, in corpora summa vocant. Aethiopum populos nigrum traxisse colorem.*

(2) *Juvenes quae causa subegit. Ignotas? tentare vias? quo tenditis inquit. Qui g. u? unde domo?*

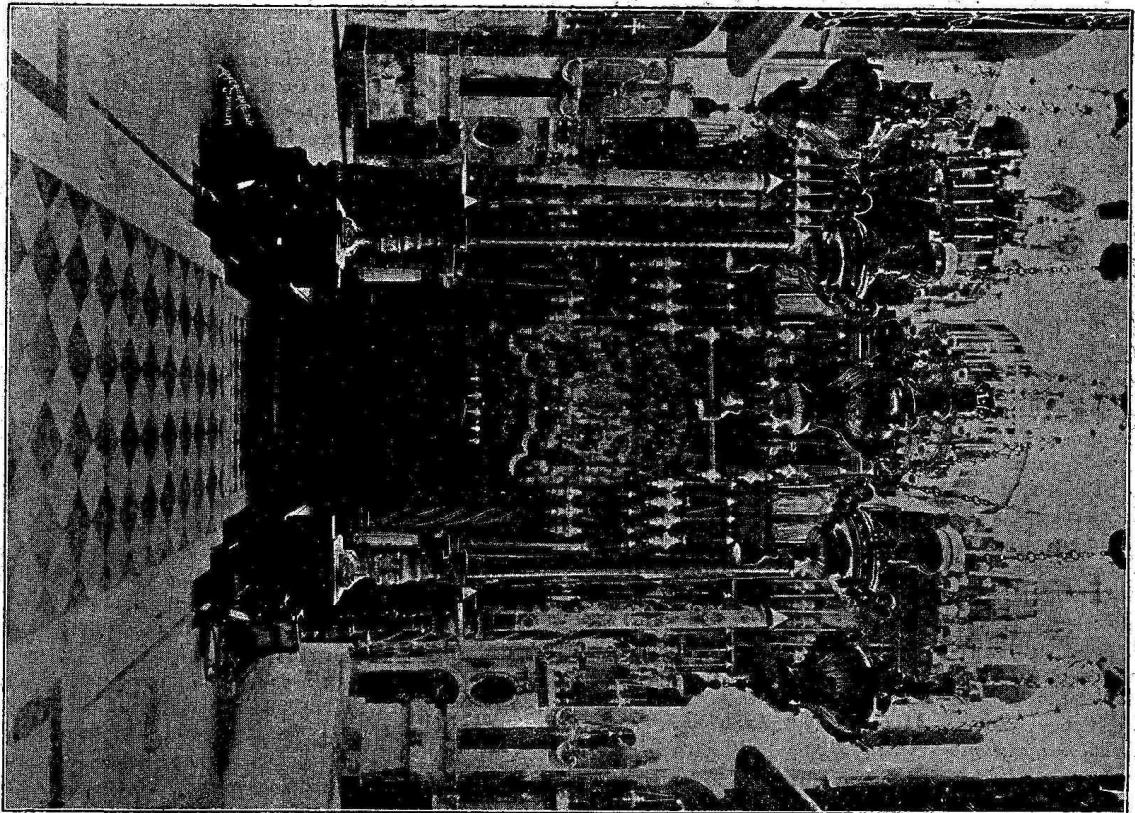
(3) *Βιργιλίου Αΐνιάς VIII στ. 112—114.)*

(4) *Κατὰ τὸν Καρμόνες ὁ Μωάμεθ κατατάγεται: ἐκ μητρὸς Ι. θαλασσας, τῆς Ἀγαρ, καὶ πατρὸς: εἰδωλούλατρου, θέλοντα να χαρακηρήσει τὴν θρησκείαν του ως νέγρας Ἀβραήμ, παραβάσεων καὶ τῆς ἀργαλού λάτρειας τῶν Ἀράβων.*

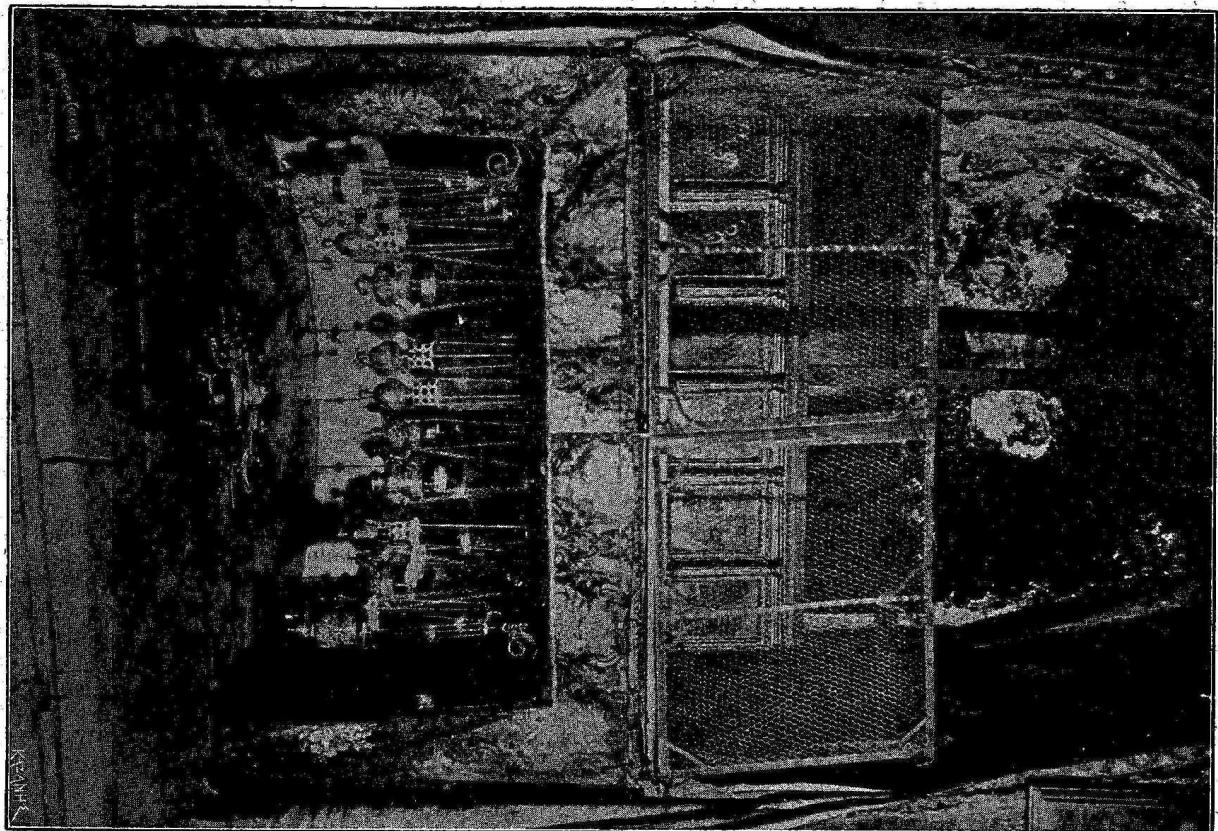
(5) *Κοιλά (37η 26' μῆκ. ἀν. καὶ 8η 11' πλάτ. μεσημ.) πρωτεύουσα τοῦ αρχαίου δημαρχού Βασπλέου.*

(6) *Σοφάλα, κειμένη ἐπὶ τοῦ δημαρχού ποταμοῦ, 900 χιλιόμετρα νοτιοδυτικῶς τῆς Μοζαμβίκης. (33. 6' μῆκ. ἀν. καὶ 20. 11' πλ. μεσημ.)*

ΑΓΙΟΙ

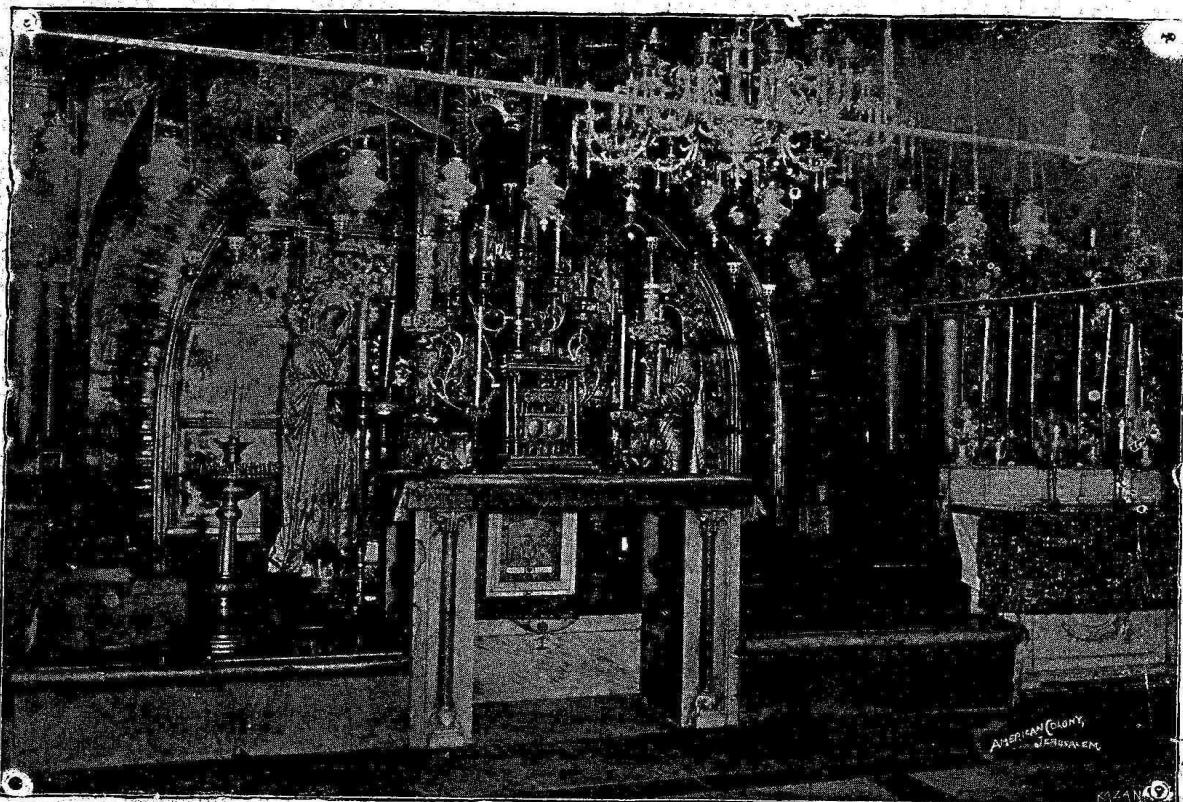

Τὸ Ἱερὸν Κουζούλιον

• Ο Πανάγιος Τάκης

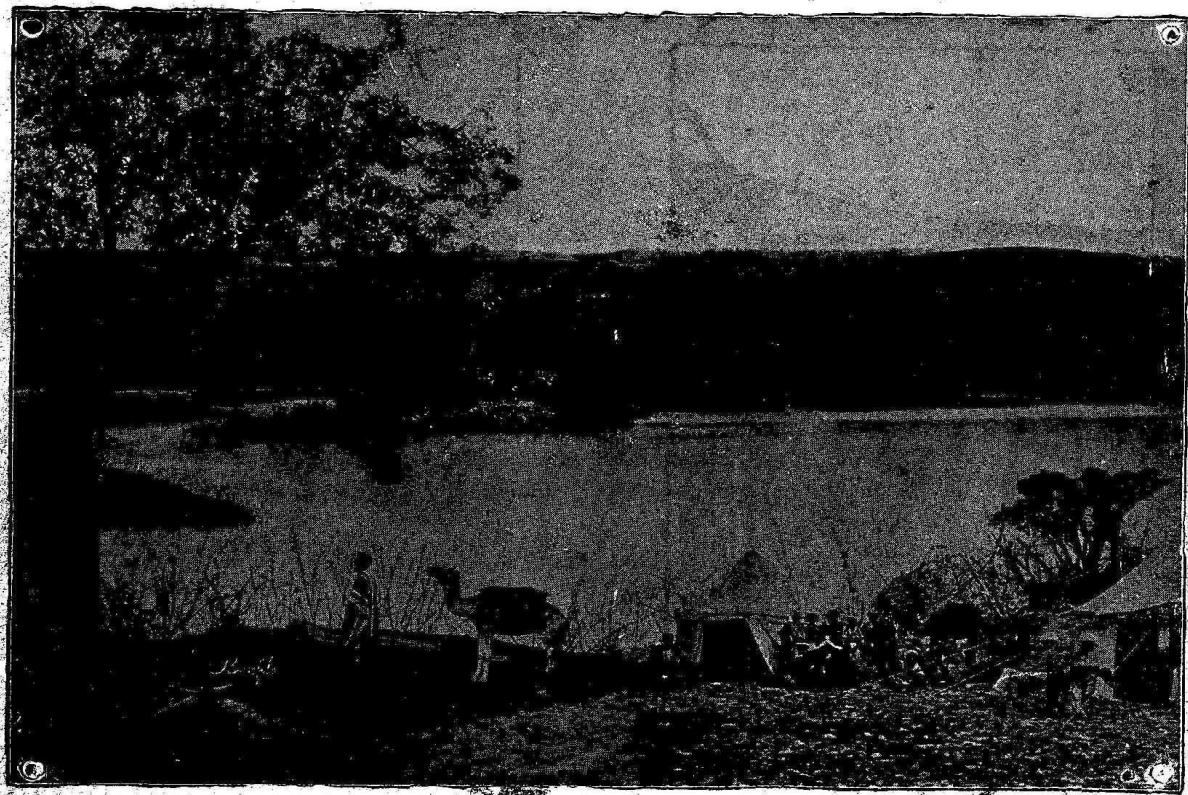
ΤΟΠΟΙ

Γολγοθᾶς

(Η διπή, ἐν ᾧ ἀνεπάγη ὁ Σιενώδης).

AMERICAN (GOTHIC)
JERUSALEM

Ἄερις τοῦ Ιαρδάνου

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

» τινες ἐν τῇ ἀγρίᾳ αὐτῶν ἀνεξαρτησίᾳ, ἔχουσιν ἕγος καταλείψει ήμιν λιπένας, ὃν τὴν χρῆσιν ἡγνούσυν, καὶ γαίας, ἃς δὲν ἔκαλλιεργουν.

54. «Θὰ εὔρητε μεταξὺ ἡμῶν πλοηγούς, γνωρίζοντας νὰ δόθησσαν ὑμᾶς πρὸς τὴν γῆν τοῦ Ὑδάσπιδος,(1) πρὸς τὰ ὡραιῶν ἔκεινα μέρη, ἀτινὰ ἀπὸ τόσον μακρὰν ἔρχεσθε νὰ ἐπισκεφθῆτε. Ὁ κυβερνήτης τῆς Μοζαμβικῆς εἶναι ὁ φίλος τῆς ἀνδρείας καὶ διαστάτης τῶν πολεμιστῶν, καὶ διαν ὑμᾶς ἴδη — μηδ ἀμφιβάλλετε ποσῶς — θὰ προσφέρῃ ὑμῖν πάσαν βοήθειαν γενναιόφρονος φιλοξένας.

55. Μετὰ τὴν συνομιλίαν ταύτην, ἀκολουθηθεῖσαν ὑπὸ ἀμοιβαίων διαθεσιώσεων εἰλικρινούς φιλίας, δι Μαῦρος καὶ οἱ σύντροφοί του κατήλθον εἰς τὰς λέμενος των. Ἡ ἡμέρα ἔκλινε πρὸς τὴν δύσιν τῆς, δὲ Φοῖβος, κατοβεβλημένος ὑπὸ τοῦ καμάτου τῆς περείας του, κατήρχετο ν' ἀναπαυθῆ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀμφιτρίτης, ἀφίνων τὴν φροντίδα τοῦ φωτισμοῦ τοῦ σύμπαντος εἰς τὴν ὁδελφήν του.

56. Δυσπερίγραπτος ἐντύπωσις εύτυχίας ἐναπέμεινεν ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν Πορτογάλλων. Ὁ υπνος τὴν νύκτα ἔκεινη ὀδολως ἤγγισε τὰ βλέφαρά των. "Οτέ μεν ἔβλεπον τὴν ὄδον τῶν Ἰνδιῶν καθισταμένην ὅμαλην ἐνώπιόν των, δὲ δὲ ἐπανήγαγον τὴν σκέψιν των ἐπὶ τῶν παραδόξων ἥθῶν καὶ τοῦ πνεύματος ἔθνους, διπέρ, διασκορπισθὲν μετὰ τῶν πεπλανημένων δοξασιῶν του εἰς ἄπαντα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἔμελλε νὰ χρησιμεύσῃ

1) Ποταμὸς τῶν Ἰνδιῶν, Διελέμ σήμερον ὀνομαζόμενος, παρὰ τὸν ὄποιον ὁ Ἀλέξανδρος ἐνίκησε τὸν Πόρον.

ώς ὁδηγὸς ἐν Ἀνατολῇ εἰς τοὺς θαλασσοπόρους τοῦ Τάγκου.

57. Ἡ Φοῖβη ἔλαμψεν ἐντὸς τῶν αἰθέρων, καὶ διὰ τῶν φαεινῶν ἀκτίνων τῆς ἐπηργύρου τὴν ἐπιφάνειαν τῶν κυμάτων. Ὁ οὐρανὸς ἐστολισμένος δι' ἀστέρων, παρίστα εἰκόνα πεδίου σπαρμένου δι' ἀνθέων. Οἱ ἀνεμοὶ ἔκοψαντο ἐν ταῖς βαθειαῖς φυλακαῖς, οἱ δὲ φρουροὶ ἔξηκολούθουν ν' ἀγρυπνῶσι προσεκτικοὶ μετὰ τῆς συνήθους φρονήσεώς των.

58. Ἄλλ' ἂμα ὡς ἡ Ἡώς ἤρετο διασκορπίζουσα εἰς τοὺς οὐρανοὺς τὸν χρυσὸν καὶ τὰ ρόδα τῆς κόμης της, μόλις ἀνήγγειλε τὴν ἀφύπνισιν τοῦ θεοῦ τῆς ἡμέρας, ἀπας δ στόλος ἔκαλύψθη ὑπὸ πλουσίων χρωμάτων, ἐλαφρῶν σημαιῶν, πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ἐλέύσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Μουσουλμάνων.

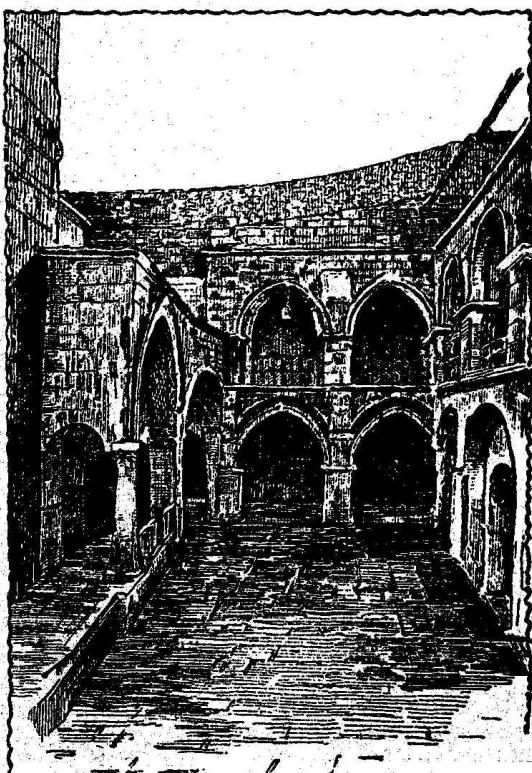
59. Είχε ἐγκαταλείψει τὴν ἀκτὴν καὶ διέσχιζε ταχέως τὰ κύματα, φέρον εἰς τὸν στόλον ὅδωρ καθαρὸν καὶ νωπὰ τρόφιμα. Ἐθεώρει τοὺς Λουσιανούς, ὡς τινὰ τῶν πολεμικῶν ἔκεινων λαῶν, οἵτινες ἐκ τῶν ὁκῶν τῆς Καππασίας θαλάσσης εἴχον ἀναγρήσει ἀλλοτε στησαν κυρίους τοῦ κράτους τοῦ Κωνσταντίνου.

(Ἐπειτα συνέχεια)

Μετάφρασις Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

* ΑΓΙΟΙ ΤΟΠΟΙ *

Ο Ναός τῆς Παναγίας

Ἐλατα ἀρχαιοτάτη τῆς Γεσθημανῆ